

DE GRONDSLAGEN EN WERKEN VAN DE VERSCHILLENDE NATUURGENEESWIJZEN

Wanneer we kijken naar de natuurgeneeswijzen moeten we één ding voorop stellen. De chemotherapie is eigenlijk betrekkelijk jong. Chemotherapie stamt uit +/- 1780 en is pas sinds 1850 goed doorgevoerd. Dat is ook begrijpelijk omdat de mens altijd de beschikking heeft gehad over kruiden en over allerlei andere mogelijkheden en middelen. De ingewikkelde chemische samenstellingen, die tegenwoordig in de geneeskunde worden gebruikt, waren in die tijd eenvoudig niet bekend. Er waren wel principes, die men tegenwoordig ook heeft, die men vroeger primitief toepaste. Er werd bijvoorbeeld beschimmeld brood op wonden gelegd en dit komt dan heel dicht bij het gebruik van penicilline. Als we kijken naar het gebruik van deze krachten dan moeten we ook weer een eind terug; we komen dan terecht in rond 1100, 1200 na Christus. Voor die tijd bestond het natuurlijk ook wel, maar dan zien we eigenlijk het eerste systeem.

In dit systeem gaat men er van uit, dat in de mens bepaalde elementen zijn, de oude elementen dan, en men gaat er verder van uit, dat een evenwicht tussen deze elementen moet worden bereikt. Wanneer je nu kijkt naar de plantengroei, dan blijkt dat sommige planten die giftig zijn toch tot een bepaald element behoren. Dan kun je dus in een plantenextract of tisane iets van die plant bijmengen. Het blijkt dan dat het voor heel veel mensen juist erg gunstig is. Zo werd al in de oude tijd o.a. laudanum gebruikt voor verdovingen. Men heeft in die periode ook nog gebruik gemaakt van o.m. belladonna. Er zijn zelfs combinaties geweest, waarbij je kunt zeggen, dat ze gezonder waren dan heel veel luxe en dure geneesmiddelen van deze tijd. Dat is ook begrijpelijk.

In het werken met kruiden werk je in ieder geval met natuurlijke stoffen. D.w.z., dat het lichaam ze verwerken kan en afbreken, het stuit daarbij niet op zeer ingewikkelde moleculaire structuren die niet of slechts ten dele kunnen worden afgebroken. Het zijn juist die stoffen die neerslaan in de nieren en daar bij overmatig gebruik zelfs een necrose kunnen veroorzaken. Dus de nieren werken eigenlijk niet meer.

Die kunde van kruiden was natuurlijk wel op de elementen gebaseerd, maar er is ook nog een andere theorie. Dat was wanneer een element ontbreekt. Je geeft iets van datgene wat tot dat element behoort erbij. Ook hier had je weer hetzelfde denkbeeld: wanneer ik het lichaam laat zien wat het nodig heeft, zal het er zelf voor zorgen. In het eerste geval selecteert en verwerkt het lichaam het zelf. In het tweede geval vult het lichaam zelf de stoffen aan wanneer het maar een voorbeeld krijgt.

Ook dit zien we tegenwoordig weer in de geneeskunde waar men ontzettend veel met sporen werkt. Beide geneeswijzen hebben een bijzonder voordeel. Het tweede zelfs iets meer dan het eerste. Dat is namelijk in die gevallen, waarin het lichaam werkelijk kan reageren die reactie geen overmatige medicatie nodig heeft. Het is de therapeut die moet vaststellen in dergelijke gevallen wat de kwaal is. Dat kun je heus niet alleen doen met water kijken, iriscopie e.d.; dat zijn wel hulpmiddelen. Maar daarnaast moet toch ook wel een gedegen kennis van het menselijk lichaam beschikbaar zijn. De therapeut stelt de diagnose. Hij kijkt verder naar het type van zijn patiënt; dat is nog overgebleven van de astrologische typebepalingen die b.v. nog in 1400 algemeen waren. Op grond van het type en de kwaal stelt hij een geneesmiddel samen. Het is jammer, dat die aandacht voor het type van de patiënt langzaam maar zeker teloor is gegaan. U kent het, je hebt van die bonkige typen met zwaar beendergestel. Die hebben en wat ander spierweefsel, een wat andere bouw. De organen liggen een beetje anders, soms ruimer, soms meer in het vet gebed. Deze organen kunnen dan vaak meer verdragen dan bijvoorbeeld die van iemand die heel tener gebouwd is. Het is niet altijd waar, maar de kans is erg groot.

Je zoudt, veel meer dan men op het ogenblik doet, de medicatie niet moeten aanpassen aan de kwaal, maar aan de patiënt. Want wanneer je werkt aan de kwaal, dan ben je wel bezig die kwaal te onderdrukken en eventueel te overwinnen, maar als de patiënt er niet tegen kan dan

weet u het zelf, dan ontstaan andere kwalen. Dan ruil je het één voor het ander en soms is het ander erger dan het één.

De Chinezen hebben hun eigen methode, u weet wel: de acupunctuur. We kunnen dat ook met druk doen, dus niet alleen met naalden. Er zit een klein verschil tussen. De acupunctuur berust op de levensstromen van de mens. Iets waar ze hier in Europa nog niet erg aan denken. Ze bestaat wel degelijk. Door nu bepaalde positieve of negatieve punten aan te boren - en daarbij ook nog een metaal te gebruiken dat is aangepast - kun je ladingen laten wegvloeien, je kunt ladingen bij geven. Je kunt het zenuwstelsel beïnvloeden en indirect zelfs daardoor de reactiepatronen van de patiënt. Als je dit op de juiste manier toepast kun je inderdaad er heel veel mee doen.

Bij de drukpunctuur ga je uit van zenuwknopen. Je stimuleert ze. Daardoor ontstaat een bepaald patroon van signalen in het lichaam. Het resultaat is, dat de hersenen - in dit geval de kleine hersenen - sterk reageren en de interne secreties aanpassen. Daardoor kan dan weer die levensstroom beter in evenwicht komen.

Verder zijn er natuurlijk nog allerlei therapieën. Je kunt werken met kleuren. Dit klinkt al weer heel gek, maar het is eigenlijk een psychologische methode. Kijk, blauw is voor een mens meestal rustgevend. Dus wanneer iemand werkelijk tot rust moet komen dan leg je hem niet in een oranje kamer, dan leg je hem in een blauwe kamer. Wanneer het een beetje neutraal moet zijn gebruik je wat groen. Wil je dat de mensen zich wat zonniger voelen, zorg dan voor goede accenten van geel. Wil je levenskracht bevorderen dan gebruik je rood of ook oranje. Je moet er dan wel rekening mee houden, dat je patiënten al gauw een beetje opstandig worden. Met die kleurentherapie beïnvloed je dus eigenlijk niets anders dan de psyche van de mens. In het menselijk denken bestaan associaties. Die worden door de overheersende kleurstellingen opgewekt. Het resultaat daarvan is een verandering in gedragspatroon. Deze verandering in gedragspatroon kan dan weer heel goed zijn voor het lichaam en genezingsprocessen beter laten verlopen.

Je kunt het ook doen met geuren. Dat is ook al oud. Want ik geloof, dat reukzout is uitgevonden toen de eerste Egyptische prinses bijna flauw viel toen ze Mozes in een biezenmandje zag... Reukzout bijvoorbeeld, ammonia, vroeger verbrande veren, zeker, het waren hoofdzakelijk geuren om het bewustzijn te prikkelen. Wanneer je die dingen gebruikt is het daarmee wel duidelijk, dat een bepaalde geur ook een bepaalde invloed kan hebben. Wanneer je verder gaat met de modernere studies van geuren kom je tot de conclusie, dat er ontzettend veel werkstoffen zijn, die door de reukzenuw worden geconstateerd en daarbij bepaalde veranderingen in het lichaam kunnen veroorzaken of ook bepaalde psychische voorstellingen kunnen oproepen. Dan is het duidelijk, dat wanneer we weer rekening houden met de patiënt, met het gevoel van die patiënt, dat we met die geuren heel veel kunnen doen. Nu zijn de laatste twee factoren hoofdzakelijk nuttig wanneer we over een psychische beïnvloeding spreken, wanneer we daarbij belang hebben.

Gebruiken we kruiden, dan zitten we al op het werkelijk corrigeren door werkstoffen van spijsvertering, bloedsomloop, etc.. Gaan we nog een stapje verder dan kunnen we met die sporen gaan werken. Als je werkt met sporenmedicijnen dan doe je niets anders dan een voorbeeld geven in de hoop, dat het het na zal volgen. Dan ligt het aan de patiënt of een dergelijke techniek aanvaardbaar is. Wanneer je zou zeggen, dat een dieet heel erg nuttig zou kunnen zijn voor bestrijding van bepaalde ziekten; zelfs kanker kun je daardoor heel vaak tot inkapseling brengen, mits het niet al te ver gevorderd is; dan moet een dergelijk dieet aangepast zijn aan de patiënt, aan diens behoeften, aan diens noden. Zo kun je door een dieet bijvoorbeeld vatbaarheid voor o.a. tuberculose aanmerkelijk verminderen. Je kunt ook diegenen, die tuberculoos zijn of die bepaalde andere infectieziekten vertonen, heel vaak door een juist dieet de weerstand geven, waardoor de ziekte niet meer manifest wordt. Het gevaar van een dergelijk dieet is wel - bij een besmettelijke ziekte - dat nog ongeveer een jaar of twee na, de geconstateerde genezing - de persoon in kwestie drager blijft. Hij kan dus andere personen nog besmetten. Na 2 jaar is dat over het algemeen afgelopen. Er zijn enkele gevallen bekend, dat het 15 à 20 jaar heeft geduurd, maar dat is zo zeldzaam dat je hiermee niet hoeft te rekenen.

Wanneer ik kijk naar al hetgeen men verder nog als geneeskunde beschouwt, dan komen we op het terrein waar het paranormale een rol speelt. We hebben daar allereerst de pendelaar. Hoeveel pendelaars zijn er niet, die met een pendel boven een foto bepalen welke

homeopathische medicijnen voor de gefotografeerde het beste zal zijn. Dat is eigenlijk een kwestie van gevoeligheid. Is degene die er mee werkt inderdaad gevoelig, dan is het niet de pendel. Het is dan zijn eigen aanvoelen wat de aanwijzing bepaalt. Daarbij - en dat is natuurlijk ook erg prettig - geeft hij meteen een aanvulling, zodat dosering bijvoorbeeld inspiratief wordt bepaald.

Dan zijn er mensen, die ziekte proberen te bepalen met een wichelroede. Ik vind dat ook een alternatieve vorm van geneeskunde. Met die wichelroede doe je hetzelfde als met een pendel. Je veroorzaakt zelf het veld waardoor de reactie wordt veroorzaakt. Als jij niet in staat bent het veld te produceren, doet de wichelroede niets. Het is de behoefte van degene die constateert, om een kwaal te vinden, waardoor afwijkingen in het lichaam worden geregistreerd. Hierbij moet worden opgemerkt, dat het niet altijd de feitelijke aard van de kwaal is. Het is wel dat punt, waar door temperatuursverschillen, door functiever verschillen een aanmerkelijke afwijking is ontstaan ten aanzien van de normale uitstraling van het lichaam. Die mensen geven ook weer heel vaak homeopathische medicijnen. Ik vind de methode op zich niet geheel verwerpelijk. Ik zou er wel aan toe willen voegen, dat ik in dergelijke gevallen de diagnose door een meer bevoegd onderzoeker zou willen zien bevestigd.

We krijgen nu magnetiseren. Er zijn plenty magnetiseurs. De magnetiseur werkt met 3 verschillende mogelijkheden. De eerste en ook de meest gebruikte methode is suggestie. Men suggereert een welbehagen, daardoor komt de patiënt uit zijn patroon van ziek-voelen en zelfbeklag. Hij zal dus psychisch het herstel van zijn lichaam niet in de weg staan. Genezing kan alleen hierdoor bereikt worden. Hetzelfde kan ook nog wel eens bereikt worden door hypnose, mits het hier gaat om kwalen van niet te ernstige aard of psychische kwalen.

Dan heb je de magnetiseur die werkt met wat wij noemen dierlijke krachten. Dierlijk magnetisme is natuurlijk een verkeerde benaming, dat begrijpt u ook wel; maar het heet nu eenmaal zo. Een mens heeft een eigen uitstraling, een aura. In die aura zijn bepaalde energieën opgeslagen. Ook energieën die - ik zou haast zeggen - gelijk zijn aan of bijna gelijk zijn aan levenskrachtstromen zoals die zich binnen het lichaam bewegen. Je kunt deze kracht uitstralen. Door die gericht uit te stralen kun je ergens een lading, een energie veroorzaken. Waar een lading van energie is ontstaan een verhoging van activiteit. Deze heeft dan meestal tengevolge, dat een evenwicht wordt gezocht. Als je op deze manier een evenwicht tot stand probeert te brengen doe je dat, eigenlijk niet - al denk je het wel - door de kracht die je zelf geeft, maar door de schok die je ter plaatse veroorzaakt en een daardoor gewijzigde werking van omringende weefsels, de toevoer van bloed, etc. etc..

De derde methode is het zogenaamde geestelijk genezen. Hierbij maak je gebruik van iets wat je geest noemt. Het aantal Indiaanse medicijnmannen die tegenwoordig hulpje van een magnetiseur zijn geworden schijnen niet meer te tellen te zijn. Daarnaast heeft men vaak nog een groep waaruit men energie kan putten. Het principe hiervan is een beetje anders dan de voorstelling. Wat je doet is energie putten uit een bepaald niveau. U moet het zo voorstellen. Wij hebben het over sferen. Zeg nu dat deze sfeer hier ligt. Die sfeer hier, de andere daar. Als je nu van het ene niveau naar het verderop gelegen niveau onmiddellijk energie over kunt laten gaan dan ontstaat er een soort bliksemontlading. Doe ik het van dichterbij dan wordt het een kleine ontlading. Doe ik het van nog dichterbij dan ontstaat er statische elektriciteit. Doe ik het van nog dichterbij dan is er wel een inwerking, maar die is bijna niet meer constateerbaar. Het gaat hier om het niveau waaruit die energieën geput worden.

Werk je met de grootste energie die denkbaar is - en dat zijn werken voor de hoge werelden - dan moet je zelf in staat zijn om innerlijk die wereld te aanvaarden en als het even kan bovendien nog aan te voelen. Begrijpen wil ik niet zeggen, want dat kan een mens niet. Met deze kracht kun je inderdaad doden opwekken; dat wil ik niet direct zeggen, maar het komt er wel heel dichtbij. Doden opwekken zou ook niet meer in de mode zijn, denk aan al die treurende erfgenamen die er dan ontstaan!

Je komt met dergelijke dingen tot het verrichten van wat men noemt geestelijke operaties. Dan bedoel ik niet wat er op de Filippijnen wordt gedaan, maar echt gewoon die energie zodanig concentreren, dat bijvoorbeeld een niersteen wordt vergruisd, dat daardoor bepaalde zenuwkanalen waarbij de aansluiting niet meer perfect is, weer in orde wordt gemaakt door die schok. Zoals je een vloeistofcondensator weer in orde kunt brengen wanneer je er een hele

hoge spanning op zet. Door de kortsluiting ontstaat overspanning en daardoor verdamping van olie, waarna de zaak veelal weer in orde is.

Als je het zo bekijkt kun je met die krachten heel wat doen. Maar weinig mensen beschikken er echter over. Je kunt wel werken vanuit een lager niveau. Je hebt dan wel een constante toevloed van energie. Wanneer u per slot van rekening 2 V met een sterkte van 10 A neemt kunt u er ook nog aardig wat mee doen. Het voltage is niet hoog, maar de stroom die wordt toegevoerd is voldoende. Dat is nu hetgeen de meeste magnetiseurs doen die werken met geestelijke krachten. Ze werken met een laag voltage en een hoog amperage. Hierdoor ontvangen ze zelf kracht. Die kracht moeten ze zelf uitstralen. Daarbij is hun eigen voorstelling en wil mede bepalend, voor de manier waarop het gebeurt. Zijn ze hierop goed ingesteld dan kunnen ze een redelijk aantal gevallen achtereenvolgens behandelen. De praktijk heeft uitgewezen, dat je moet kiezen tussen gemeenschapsbehandeling, waarbij de gemeenschap zelf een deel van de energie levert die nodig is, en persoonlijke behandeling. Bij gemeenschapsbehandeling zit men in een cirkel met 10 á 12 personen. Als je dan een sfeer gaat opwekken en een spanning (het geloof dat ontstaan is) kun je van daaruit plus je eigen energie patiënten genezen of hun toestand tijdelijk of blijvend verbeteren. Wanneer je werkt met één persoon dan moet dat altijd vanuit de therapeut komen. Iemand die dan zegt, dat hij tien gevallen per uur doet, kan het nooit goed doen. Dat zou hij wel kunnen als hij met het hoogste niveau werkt, maar dat kan hij zeker niet doen als hij, zoals de meeste doen, werkt op wat wij Zomerland-niveau noemen. Het amperage is wel groot, maar je moet elke keer weer in jezelf voldoende spanning opbouwen om de kracht die je ontvangt te transformeren tot datgene, wat je moet uitzenden. Wat kun je ermee doen? Dat is moeilijk te zeggen, omdat het bij elke genezing weer een beetje anders ligt. In de praktijk kun je zeggen:

- a. Genezing kan het welbehagen van de patiënt aanmerkelijk vergroten. Zijn pijngevoeligheid kan tijdelijk afgeremd worden,
- b. Je kunt genezingsprocessen die op gang zijn ermee versnellen,
- c. Wanneer je de psychische medewerking hebt van je patiënt kun je hem inderdaad zodanig motiveren, dat hij niet alleen de eigen kracht opneemt en hem gebruikt, maar ook zijn eigen niveau van energieën gaat veranderen in zijn lichaam. Daardoor kan ook weer versnelde genezing optreden.

De laatste methode werkt voor een groot aantal ziekten van organen. De daarvoor genoemde methode werkt eigenlijk beter wanneer het gaat om spierziekten, beschadigde pezen, gebroken botten die moeten genezen. Dat kun je er mee doen.

Dan heeft men ook nog genezen op afstand. Genezen op afstand is alleen mogelijk wanneer degene die het doet, alweer de bepalende figuur dus, een zodanig overweldigend vertrouwen heeft in hetgeen hij doet, dat hij daardoor indirecte werkingen veroorzaakt, waarbij andere werelden betrokken zijn. Je kunt misschien één patiënt op afstand behandelen door eigen concentratie. U kunt het nooit doen voor een groot aantal patiënten achtereenvolgens, tenzij u als het ware met een sfeer in contact staat van waaruit de gewenste ontlading plaatsvindt. In dit laatste geval is het ook niet nodig wanneer de patiënt weet wanneer de energie uitgezonden is. Heel vaak wordt het zonder meer geconstateerd. Is dit niet het geval, dan zien we een verschuiving in de tijd. Maar het effect blijft bestaan.

Ik heb heel wat methoden opgenoemd. Zoals u gemerkt hebt, heb ik geen kwalen genoemd. Spreken over kwalen is heel erg moeilijk. Neem reuma. Onder deze verzamelnaam treffen we bijna zeventig verschillende oorzaken aan. Daarbij komen een kleine twintig verschillende uitingen. Reuma kan een gevolg zijn van een te hoog ureumgehalte. Ze kan het gevolg zijn van kraakbeenmoeilijkheden. Reuma kan zelfs het gevolg zijn eenvoudig van een verkeerd bewegingspatroon. Ik noem er maar een paar. Als je nu vraagt: wat je moet doen om reuma te genezen, dan zou ik bijvoorbeeld tegen de kruidkundige zeggen, dat hij ervoor moet zorgen, dat de waterhuishouding flink doorspoelt. Per dag 2 liter drinken op zijn minst. Als het kan is 1.8 liter er zo weer uit.

Zou ik te maken hebben met iemand die zegt dat hij het liever met sporen wil doen, dan zou ik zeggen, dat ook hij rekening moet houden met de nieren. Dat is een heel belangrijk gegeven. In de tweede plaats een zoutarm of zoutloos dieet. In de derde plaats zorgen voor een voeding met veel groene groenten, bij voorkeur niet helemaal gaar of met een papje overgoten.

Wanneer ik te maken heb met iemand die werkt met acupunctuur, drukpunctuur en dergelijke dan zeg ik het volgende: houd er rekening mee, dat op de plaats waar de kwaal optreedt op zichzelf nooit de plaats is waar je moet beïnvloeden. Je moet altijd een sympatische plek vinden. Je kunt bovendien bij reuma nooit te veel energie toevoeren, maar je moet wel zorgen, dat de patiënt negatieve energieën kwijt raakt. Positieve ladingen zijn hier vaak het meest belangrijk.

Zo kun je doorgaan. Nu heb ik het alleen over reuma en ik zit al weer vijf minuten te praten. Er zijn mensen, die vragen wat ze moeten doen met infectieziekten. Een infectieziekte is minder gevaarlijk, dat weten we allemaal, in een lichaam dat sterk is, dat veel energie heeft en in een redelijke harmonie is, dan een lichaam dat op welk punt dan ook beschadigd of zwak is. Vele kankers treden bijvoorbeeld juist daar op, waar een weefselbeschadiging aanwezig is. Dat is ook het nadeel van operaties tegen kanker heel vaak. Wanneer je niet in staat bent om het geheel van zo'n gezwel volledig te overzien (en dat is vaak moeilijk) dan kun je vaak door beschadiging van cellen in een toch al verzwakt weefsel een hernieuwd ontstaan van kanker mede bevorderen, met het gevolg, dat uitzaaiingen na ongeveer twee jaar ontstaan. Beschadig je echter een kankercel en komt deze tot uitzaaiing, dan is dit een uitzaaiing die door het gehele lichaam gaat. Deze is dan al na 2 à 3 maanden zichtbaar; maximaal na 6 maanden is deze fataal.

Chirurgie heeft zijn voordelen. Ook in de oude tijd zijn er chirurgijns geweest. Egyptenaren kenden al trepanatie en heus niet alleen om de ziel vrij te laten, maar heel vaak ook wanneer er sprake was van beschadiging van het schedeldak. Het nadeel van de chirurgie is, dat ze natuurlijke samenhangen verstoort. Het voordeel van de chirurgie is echter, dat ze op een zeer korte termijn een verandering tot stand brengt. Is het lichaam in staat zich daarbij aan te passen dan is er niets aan de hand. We komen dan weer op het punt waarbij we zeggen, dat je rekening moet houden met de patiënt. Je behandelt geen kwalen, je behandelt mensen. Dat geldt voor elke alternatieve vorm van geneeskunde als ook voor de orthodoxe geneeskunde zoals ze op dit ogenblik bestaat. De patiënt reageert namelijk niet volgens de voorschriften die in het boek staan of volgens de gegevens van de een of andere chemische fabriek. Hij reageert volgens zijn eigen organisme. Je moet het organisme afschatten om te weten wat geneesmiddelen tot stand kunnen brengen.

Er zijn zeer veel verschillende therapieën, tot de therapie van een zekere meneer Flaus (?) toe. Hij heeft een methode uitgevonden om met zuurstof te werken. Een vergrote zuurstoftoevoer geeft een vergrote aanbouw en afbraakmogelijkheid in het lichaam, mits de verdere grondstoffen aanwezig zijn. Het kan goed zijn.

Dan hebben we ook nog die bekende dokter uit Duitsland, Kneipp. De Kneipp kuur werkt met water. Het gaat hier niet alleen om het water, het gaat om temperatuursverschillen die ontstaan. Temperatuursverschillen die ontstaan beïnvloeden de bloedsomloop en beïnvloeden daarnaast ook de wijze van reageren van het zenuwstelsel. Door dergelijke baden kun je de toestand van patiënten aanmerkelijk verbeteren.

Dan kennen we nog degenen die werken met mineraalbaden, modderbaden en dergelijke. Tot Aslan toe; ze werkt ook met modderbaden. Je werkt met dergelijke dingen omdat de huid afscheidt en opneemt. Je kunt mensen brengen in een bad waardoor bepaalde zouten of andere stoffen in hen doordringen, zonder dat ze dit oraal hoeven te verwerken. Het resultaat is heel vaak, dat in de haarvaten die stoffen in het begin worden aangetroffen, maar dan in beperkte mate gedurende langere tijd worden toegevoerd aan het grote aderstelsel. Het resultaat is, dat die stoffen door het hele lichaam kunnen circuleren en dat alle organen en lichaamsdelen die daar behoefte aan hebben daarmee gevoed kunnen worden.

Er zijn ook mensen die zeggen, dat ze moeten werken met temperatuur. Ik kan me voorstellen, dat je zegt dat Turkse baden goed zijn voor dikke mensen. Dat is waar. Of het spek smelt, of ze krijgen een hartverlamming....

Om eerlijk te zijn, hoge temperaturen en zeer lage temperaturen hebben de neiging om in het lichaam werkzame bacteriën te neutraliseren. Sommige van hen verdwijnen. Als je bijvoorbeeld iemand in een temperatuur van 25 graden C kunt houden (je moet ze eerst zo gek krijgen natuurlijk) gedurende 48 uur, dan kunt u er zeker van zijn, dat ze de eerste twee à drie jaar geen verkoudheid meer oplopen. Mits ze, natuurlijk het verblijf overleven, Daar kun

je middels kleding en dergelijke voor zorgen. Wanneer je mensen in een lichaamstemperatuur brengt van circa 43 tot 45 graden C brengt dan blijken er ook weer heel veel ziektekiemen te zijn, die daar niet tegen kunnen. Het is een vorm van zelfontsmetting. Wanneer dat - zoals bij de sauna - gepaard gaat met een koud dompelbad achteraf dan wordt hierbij gelijktijdig voorkomen, dat de open poriën weer allerlei gevaren binnenbrengen. Het heeft dus absoluut zin. Dergelijke therapieën zijn bruikbaar. Ze zijn echter nooit alleen bruikbaar.

Ik kom hiermede aan het einde van mijn inleiding. Ik weet, dat er mensen zijn die zeggen, dat ze alleen willen werken met een sporetherapie of alleen met kruiden of alleen met dit of met dat. Maar dat kan niet altijd. Je moet het volgende goed in de gaten houden: elke patiënt reageert toch weer iets anders. Voelt u een patiënt goed aan, dan kiest u de geneeswijze die het beste past bij deze patiënt. Vermijd chemotherapie tenzij onmiddellijk en op korte termijn grote resultaten nodig zijn. Gebruik de soorten penicilline bij voorkeur niet te veel. Er ontstaat een gewenning van het lichaam. De volgende keer heb je het harder nodig en dan werkt het niet meer.

Vermijd het zoveel mogelijk. Werk liever met natuurlijke zaken. Als er sprake is van vuil bloed, kan dat met penicilline opgelost worden, maar gebruik van brandnetelthee helpt ook. Verse brandnetelthee is dan gezonder en gewent het lichaam niet. Terwijl als je eenmaal die gist-cultuur hebt binnengebracht is de volgende keer de reactie praktisch de helft. De derde keer is de reactie nihil.

Chirurgie moet u alleen dan toepassen wanneer op korte termijn een resultaat hard nodig is. Werk nooit met chirurgische ingrepen, omdat het meegenomen is. Zoals bij iemand, bij wie men de blindedarm er uit liet halen omdat men zegt: wat heb je aan dat ding. Nu, dat ding werkt toevallig wel regulerend op een aantal stoffen en afscheidingen. Dat is niet algemeen bekend, maar het is wel zo. Als je opereert ga je uit van het standpunt, dat waar een onmiddellijke operatie helpt en geen andere uitweg op korte termijn denkbaar is, dan moet er ingegrepen worden. Wanneer alleen ingrijpen mogelijk is door uitvoerige en ingrijpende chemotherapie of chirurgisch ingrijpen, geef dan chirurgisch ingrijpen de voorkeur.

Waar het mogelijk is met sporetherapie, druktherapie en wat er verder ook moge zijn op langere termijn resultaat te verkrijgen en de patiënt zich niet zodanig in de put voelt door zijn lichamelijke ellende dat daar een eind aan moet worden gemaakt, gebruik kruiden, sporetherapie etc.. Ze zijn beter voor het lichaam, maar helaas vragen ze vaak een langere tijd om werkzaam te zijn.

Wanneer u te maken heeft met patiënten, die om welke reden dan ook teneergeslagen zijn, probeer er achter te komen welke reden daarvoor bestaat. Ziekten zijn vaak een nevenverschijnsel van psychische moeilijkheden. Wanneer de psychische moeilijkheid benaderd wordt, de patiënt zal toch nooit precies vertellen wat er gaande is, dan kunt u suggestief gaan werken. Blijkt die suggestie niet te werken dan kan het geprobeerd worden met een hypnose. In een hypnotische trance kan een patiënt gesuggereerd worden, dat de oorzaak verdwenen is. Hierdoor zal een lichamelijke verbetering onmiddellijk ontstaan.

Mijn persoonlijke voorkeur heb ik al enigszins neergelegd in het voorgaande. Ik wil er nog aan toevoegen, dat volgens mij elke medische behandeling op twee niveaus gelijktijdig moet plaatsvinden. Namelijk zowel psychisch en psychologisch als fysiek. Pas wanneer deze beide behandelingen elkaar aanvullen is een optimaal resultaat gegarandeerd en zal de patiënt met een minimum aan schade een maximum aan welbehagen kunnen hervinden.

DISCUSSIE

❖ *Waaruit bestaat sporetherapie?*

Die sporetherapie bestaat eigenlijk uit het geven van uitermate verdunde oplossingen van een geneesmiddel, meestal natuurlijke geneesmiddelen, dat voor de bestrijding van de kwaal gebruikt zou kunnen worden. Daar komt het op neer. Omdat je echter in een zo grote verdunning geeft dat er slechts nog sporen aanwezig zijn, breng je in het lichaam wel een deel van hetgeen genezing kan brengen, maar beïnvloed je de rest van de functies niet in het

lichaam. Dat is het voordeel ervan. Het ligt heel dicht bij de homeopathie. Een groot gedeelte van de homeopathische behandeling bestaat uit het toepassen van sporetherapie. In de homeopathie worden ook nog enkele andere extracten gebruikt, vaak in niet zo grote verdunning. Het resultaat daarvan is, dat je in de homeopathie spreekt van een gemengde praktijk met een voorkeur voor sporetherapie.

❖ *Je hebt zeer hoge verdunningen in de homeopathie. Dan vind je er helemaal geen materie meer van. Hoe kan het dan wel werken?*

Omdat de sporen of de straling van die materie aanwezig is. Nu is het eigenaardige, dat het lichaam deze dingen afleest. Kunt u zich voorstellen dat elke cel een eigen lading heeft? En dat elke celsoort een enigszins andere lading heeft? Dit wordt mede door de kernstructuur bepaald. Daardoor zal elke lading van elke cel als het ware moeten worden aangevuld. Daardoor kan het lichaam ingrijpen en daardoor kunnen functies bepaald worden. Een bacteriofaag gaat niet af op het uiterlijk van de een of andere bacterie die aanvalt, hij gaat af op een afwijking van het stralingspatroon. Er is een bepaald gebrek aan resonantie en daar komt hij op af. Wanneer je een uiterste verdunning gebruikt, waar nog maar één molecuultje in zit, dan is dat erg weinig. De straling ervan heeft echter invloed. Amorfe stoffen nemen straling heel gemakkelijk over. De straling is wel uitermate zwak, maar wordt toch herkend. Deze straling is een bestrijding van dat euvel; dientengevolge past in het weefsel een deel zijn eigen uitstraling aan en probeert a.h.w. zijn genezende stralen te imiteren. Op dit principe berust het. Het is nog veel complexer, maar dat gaat hier te ver.

❖ *Psychische achtergrond van oorzaak van ziekte.*

Wanneer u onder een psychische spanning staat wil dat zeggen, dat bij u bepaalde stromingen en werkingen tegengericht zijn. Dat houdt in, dat een disharmonisch aspect ontstaat, waarbij het totaal van de aanwezige energie aanmerkelijk afneemt. Dat is punt 1.

Punt 2 is, dat men heel vaak in een depressie een oorzaak voor zijn eigen lichamelijk onbehagen zoekt. Men zoekt een verklaring. Dat kan dan suggestief gebeuren. Je leest in een krant, dat deze of gene iets heeft uitgevonden tegen een ziekte. Je leest er over en denkt: dat heb ik. Op dat ogenblik ben je met je hele psyche bezig om dat patroon te imiteren, te herhalen. Er is niet voldoende energie voor alle cellen om zich te blijven handhaven in hun oorspronkelijke functie. Er ontstaat een afwijking in die functie en die wordt bepaald door het denkbeeld dat je hebt. Zo kan dus een psychische moeilijkheid kanker veroorzaken. Dat klinkt heel erg gek. U moet echter weten, dat bij kanker een virus mede aansprakelijk is. Dit is geen ziektedrager zonder meer, maar wanneer dit virus een cel penetreert kan hierdoor een celkernbeschadiging ontstaan. Dit betekent, dat een celverwildering mogelijk wordt. Mogelijk. Het is nog niet zeker, maar mogelijk. Zijn de omringende weefsels sterk genoeg en is het maar één cel, dan wordt die cel snel afgebroken. Als het ware uitgestoten. Is er echter weinig energie in het omringende weefsel dan zal die cel a.h.w. die andere cel infecteren en voor een deel absorberen. Die kanker ontstaat door een enorme verzwakking die dankzij psychische problemen ontstaat. Zo zit het ongeveer in elkaar. Wanneer u er verder over nadenkt zult u zien, dat bepaalde ziekteverschijnselen gelijktijdig bepaalde ergernissen kunnen opheffen. Bijvoorbeeld reuma. Men zegt dan vaak: ik kan niet zo hard lopen. Of: ik kan niet zwaar tillen, doe jij het even. Het klinkt gemeen zoals ik het nu zeg. Er zijn echter mensen, die een soort reuma of soms pseudo-verlamming veroorzaken, alleen omdat ze bepaalde problemen van zich af willen schuiven. Er zijn b.v. hysterische verlammingen, waarbij er lichamelijk niets aan de hand is, waarbij er in het zenuwstelsel niets aan de hand is, maar waarbij het brein een verbod heeft opgelegd om te reageren. Dat wil zeggen, dat alle signalen die normalerwijze uit het lichaam komen eenvoudig terzijde worden gelegd. Het resultaat is, dat je een verlamming hebt. Wanneer dit lang aanhoudt, ontstaat er een toestand waarbij je een feitelijke verlamming hebt, doordat de spieren onvoldoende geoefend en gebruikt zijn. Dit uit zich lichamelijk, maar heeft toch een psychische oorzaak.

❖ *Vraag over chakra's.*

Werken via de chakra's is iets wat eigenlijk niet goed mogelijk is, dat kan op geestelijk niveau. Als u in staat bent uzelf helemaal los te maken van uw stoffelijk bestaan, dan is het theoretisch mogelijk, dat u zo kunt werken. Normalerwijze heeft u één voordeel, ook wanneer u het niet kunt. De meeste chakra's zijn bij zenuwknoppunten of samenkomst van belangrijke zenuwkanalen gelegen. Kijkt u dat maar eens na. Het resultaat is, dat wanneer u denkt, dat u op de chakra's inwerkt u heel vaak op bepaalde zenuwknoppunten inwerkt. Dan geldt natuur-

lijk datgene wat ik heb gezegd. Wanneer u te maken hebt met een zuivere energiesituatie dan neemt u het laagste chakra. Wanneer u te maken heeft met allerlei gevoelsmoeilijkheden, zoek het dan maar in de hoogte van het middenrif. Dan heb je meestal de beste kansen. Heb je te maken met enorme spierpijnen, probeer het dan eens door te stralen van het voorhoofds-chakra naar de atlas. Daarmede bestrijk je eigenlijk het hersenweefsel, maar daarnaast kun je ook nog andere dingen beïnvloeden.

Wat je in feite doet is normaliseren. Je werkt dan echter niet op de chakra's in. U werkt in feite gewoon op het menselijke zenuwstelsel in. Chakra's zijn geestelijke lichamen. Het klinkt een beetje gek, maar je zou ze het beste kunnen voorstellen als draaipoelen in je aura. Van die wervelingen, wielingen. Die wielingen hebben bovendien een afzonderlijke complexiteit, een afzonderlijke gevoeligheid. Het loopt van 4 tot 144 bladen als je het zo wilt uitdrukken. Dat wil zeggen, dat als je bij iemand een onevenwichtigheid ziet in het chakra, dat je door het beïnvloeden van dat chakra en het hogere chakra daarop volgend (mits daarin dezelfde ontplooiing zonder fout bestaat) de veranderingen teweeg kunt brengen. Wil je zoeken naar de beste beïnvloeding neem dan het hoogste chakra waarin die delen van de wielingen - de zogenaamde bladen - perfect zijn. (je ziet dit, het is een soort kleur als je het geheel bekijkt). Werk dan daarop in. Dan zul je alle lagere chakra's met alle eventuele beschadigingen beïnvloeden en zo een herstel kunnen veroorzaken. Chakra's zijn over het algemeen meer voor de zenuwziekte aansprakelijk dan voor zuiver lichamelijke. Beschadigingen van de chakra's hangen bovendien zeer vaak samen met aanhechtingen en dergelijke. Bij de patiënt zijn dan over het algemeen psychische afwijkingen te zien.

❖ *Vraag over niet bewust meewerkende patiënt.*

Ik geloof, dat je met geen enkele therapie of benadering een patiënt kunt genezen wanneer hij dat werkelijk niet wil. Het enige wat je kunt veroorzaken is een verschuiving van symptomen. Dat geldt hier inderdaad. Aan de andere kant hebben de meeste mensen wel een behoefte om weer beter te worden. Hoe gek het ook moge klinken. Zeker wanneer we gelijktijdig de psychologische benadering hebben, zodat we een beetje beter weten hoe we dat psychisch in orde kunnen krijgen. Dan is deze wil aanwezig, ook wanneer ze niet bewust wordt geconstateerd. Het onderbewuste van de mens heeft zoveel invloed, dat het vaak het bewuste van de mens overspoelt.

❖ *Vraag over medewerking van de patiënt.*

Laat ik het zo formuleren. Er is een onbewuste genezingswil aanwezig. Het belangrijkste is dat de therapeut nooit een soort vader of moederfiguur wordt, maar dat een onafhankelijk geloofspunt wordt geschapen. We gebruiken hiervoor wel eens de titel van een tweede werkelijkheid. Je kunt een beeld creëren voor een patiënt waarmee deze zich kan identificeren en waarop hij zich voortdurend kan beroepen. Dit treedt dan in de plaats van de behoefte tot afschuiven. De afschuiving wordt nu in feite gebracht naar het onbewuste deel van het eigen ik. in een illusoire vorm overigens, en zal als zodanig het ik blijven beïnvloeden en corrigerend blijven optreden, ook wanneer de patiënt schijnbaar die wil niet meer heeft.

❖ *Opmerking over onbewust ziekteverlangen van een mens. Deze zou anders niet ziek zijn.*

Dat laatste is een beetje sterk gezegd. Een onbewust ziekteverlangen kan ik me nog wel voorstellen bij een minder pijnlijke kwaal. Ik heb het gezegd over reuma, waar het vaak een rol kan spelen. Wanneer u zich realiseert, dat de meeste mensen bewust of onbewust een zekere afschuw hebben voor de dood en vaak nog een grotere afschuw van pijn, dan moet u zeggen dat het onbewuste ziekteverlangen van u maar beperkt is. Het gaat eigenlijk niet uit van het werkelijke lijden van het ik. Er zijn misschien enkele mensen, die lijden als ervaring. En die zouden zichzelf misschien ook een pijnlijke kwaal toewensen.

❖ *Opmerking over schuldgevoelens.*

Schuldgevoelens kunnen hierbij een rol spelen, maar dat heeft met een ander proces te maken. Wanneer u zegt: schuldgevoel, dan heeft u het over de compensatieneiging die men heeft. De bestraffing, maar ook de beloning van jezelf. Het zit een beetje ingebouwd. Elke verstoring van een patroon, onverschillig hoe het is opgelegd, brengt een reactie teweeg waardoor het evenwicht hersteld moet worden. Er zijn mensen die schuldgevoelens hebben en daardoor ziek worden. Wanneer je er achter komt wat die schuldgevoelens zijn dan blijkt vaak, dat ze absoluut niet regel zijn, omdat degenen die werkelijk schuldgevoelens zouden moeten hebben, ze maar zelden hebben.

❖ *Nog meer opmerkingen over schuldgevoelens.*

Neen dat klopt niet. U hebt het hier over de zogenaamde karmische schuld. Karmische schuld bestaat niet. Trauma's uit een vorig leven bestaan wel, maar dat zijn ervaringstrauma's. Het zijn geen schuldgevoelens.

Neem bijvoorbeeld dat je vroeger eens van een toren bent afgeduikeld, je heette Jan met als achternaam Van Schaffelaar. Nu heb je absoluut een angst voor elke hoogte. Je durft nog niet op een stoof te gaan staan. Wanneer je dit niet beseft kan daaraan iets gedaan worden met de regressiemethode. Zelfs wanneer het beeld dat naar voren komt niet met de feiten overeenstemt zal de realisatie van het beeld op zichzelf reeds curatief werken op de fobie of de manie die nu bestaat. Dat betekent dus, dat het evenwicht gemakkelijker herwonnen wordt en dat er een beheersbaarheid is ontstaan. Dat is waar. Van schuld is er geen sprake. Je incarneert en hebt een bepaald ervaringsreservoir. Dit ervaringsreservoir speelt geestelijk een grote rol, omdat al deze ervaringen zonder concrete toetsingsmogelijkheid intens, worden beleefd en uitgestraald als eigen wereldbeeld. Kom je nu weer terug in de stof dan breng je een groot gedeelte hiervan - zeker het emotioneel erg belangrijke gedeelte - mee. Dit is een conditionering die in feite al begint in de zevende maand ongeveer, zodat dan reeds een impregnering van de nog niet geboren mens plaatsvindt, met de denkbeelden van bezielende invloed.

Dan wordt het kind geboren en er ontstaat vergetelheid. De beelden worden niet meer of vaag herinnerd. Vroegere emoties en ervaringen zijn in de leeftijd tussen 3 en 8 jaar met het spelen van spelletjes erg opvallend. De één wil altijd zeerover spelen. De ander, een jongen, wil leren breien. Een meisje wil alleen maar hakken. Dat zijn de vroegere ervaringen die nu een rol spelen. Als je dat patroon een beetje kunt observeren dan heb je daar eigenlijk al een voldoende aanpak voor regressie eventueel. Dat is geen karma maar conditionering. Die conditionering houdt niet in, dat onvermijdelijk bepaalde gebeurtenissen worden veroorzaakt en er een bepaalde kwaal zal ontstaan. Er is alleen een conditionering waardoor de keuze die wordt gedaan beperkter is. Die beperktheid van keuze kan dan resulteren in het herleven van oude ervaringen, nu als een gevoelsprojectie in de huidige wereld. Dan hebben we het fobische, manische verschijnsel.

❖ *Tijdens de inleiding werd o.a. gemeld, dat psychische moeilijk heden een oorzaak van kanker is. Anderzijds dat kanker veroorzaakt kan worden door een virus. Waarom kan binnen de moderne chemische technologie dit virus niet geïsoleerd worden?*

Omdat deze aanmerkelijk kleiner is dan vele viri die men wel geïsoleerd heeft. Ik wil er op wijzen, dat o.m. in Duitsland - en wel met de elektronenmicroscop - foto's zijn gemaakt van dergelijke indringers. Verder dient u zich te realiseren, dat het virus in zichzelf niet de drager van kanker is, maar dat de celzwakte in feite de oorzaak is. Cancer-prones zijn mensen, die in delen van hun lichaam een aanmerkelijke verzwakking van de gemiddelde celwand vertonen. Daardoor kunnen weer de beschadigingen ontstaan en pas bij deze beschadigingen of bij zeer grote zuurstofarmoede kan een penetratie van het virus plaats vinden.

❖ *Geven regelmatig ingenomen stuifmeelpollen een vergroting van energie?*

Als u dat denkt, ongetwijfeld. Maar stuifmeel op zich is weliswaar een zeer goede en veel zetmeel bevattende stof, met daarin sporen van o.m. metaal, maar is sterk afhankelijk van de soort bloesem, waaruit dit stuifmeel komt. Er is dus geen algemene norm te stellen.

❖ *Is er in principe in de toekomst of misschien ook nu reeds, voor iedere ziekte of kwaal een oplossing? Met ademhaling kan men alles genezen, is wel eens gesteld. Misschien is dit in preventief opzicht waar?*

Er is een kwaal, die de mens nooit zal kunnen genezen en dat is: leven! Uiteindelijk succumbeert iedereen daaraan. Maar er is inderdaad een mogelijkheid om zeer vele kwalen te genezen. De grote moeilijkheid is echter, dat wanneer je bepaalde kwalen uitroeit, de mens voor zichzelf onmiddellijk andere veroorzaakt. Ziekten, die in de oudheid grote vernielingen hebben aangericht, zijn tegenwoordig dingen, die niet meer voorkomen of die tamelijk onschuldig zijn. Maar daar staat tegenover, dat u veel nieuwe kwalen heeft ontwikkeld. Wat betreft de ademhaling; daarmee kun je elke ziekte genezen. Het volgende: je lichaam moet wel in staat zijn om goed adem te halen. Wanneer je dat kunt doen in zuivere lucht in volledige ontspanning, in het juiste ritme, kun je inderdaad hierdoor niet alleen kwalen voorkomen, maar in vele gevallen genezen. Het lijkt mij, dat het probleem in uw tijd echter is, dat je die zuivere lucht zo zelden zult aantreffen.

- ❖ *Wat is in het algemeen beter: angsten, gebaseerd op traumatische ervaringen uit het verleden (vorige levens) middels regressie geheel naar boven te halen en onder ogen te zien, ook al zijn er wellicht negatieve emoties aan verbonden, of alles maar loslaten en van je afschudden?*

Volgens mij komt men niet tot het toepassen van een regressietherapie bij patiënten, die alles wel van zich afschudden. Want dat is de toestand die tegenwoordig voor normaal doorgaat. Maar we zouden kunnen zeggen, dat op het ogenblik, dat manisch depressieve fobieën optreden en angsttoestanden veroorzaken door iets uit het verleden, men tegenover de patiënt en zijn eigen verantwoordelijkheid wel degelijk het recht en zelfs de plicht heeft, om deze zaken naar boven te brengen zodat de patiënt weet waarmee hij te maken heeft. Wanneer die herinneringen misschien onvolledig zijn of deels of geheel onjuist, dan blijft er altijd het curatief element over dat bij 999 ten 1000 optreedt. Het beheersbaar worden van dergelijke angsten, dergelijke manies, op zichzelf is dacht ik een voldoende reden om de therapie toe te passen.

- ❖ *Als therapie wordt wel zuurstof aan het lichaam toegevoegd. Het blijkt, dat deze dan toch niet altijd opgenomen wordt of opgenomen kan worden. Hoe komt dat?*

Een van de meest voorkomende verschijnselen is het te kort aan rode bloedlichaampjes. Het is in feite een soort bloedkanker. Je zou die mensen dan naast de zuurstof ook een bloedtransfusie moeten geven. Dat is dan de enige oplossing. Werkt het niet - en dat merk je gauw genoeg - dan zul je naar andere methoden moeten grijpen. Dat is de logische conclusie. Ik meen, dat er op het ogenblik geen enkele therapie bestaat, die een werkelijk algemeen heelmiddel kan produceren behalve dan de Rozenkruisbroeders. Die pretenderen zeer veel te kunnen en vaak zeer weinig te doen.

- ❖ *Er werd gezegd, dat als het lichaam zelf niet meer kan regenereren dan helpen ook geen chemische medicijnen meer. Is dat goed begrepen?*

Dat is zeer juist begrepen.

- ❖ *Helpen dan nog wel de natuurgeneesmiddelen, zoals b.v. autosoden?*

Wanneer het lichaam geen regeneratievermogen meer heeft en het niet op te wekken is, dan helpen ook deze niet.

- ❖ *Kunnen emotionele ervaringen onder regressie schadelijke gevolgen hebben?*

Wanneer hypnose wordt gebruikt en de juiste afsluitsuggestie wordt gegeven, acht ik het gevaar betrekkelijk gering. Indien men iemand echter confronteert met vorige levens en schokkende ervaringen daarin, dan is niet alleen de beleving belangrijk, maar ook de beelden daarbij. Deze beelden veroorzaken vaak een poging om terug te keren tot de vroegere figuur. Dat is dan een onevenwichtiger maken van hetgeen men is en dan zijn de gevolgen wel nadelig.

- ❖ *Wat is de tempelslaap?*

Onder de tempelslaap werden verscheidene zaken begrepen. De tempelslaap b.v. van de Isis-priesteressen was heel iets anders dan die in de tempel van Aesculapius. Laten we het heel kort zo zeggen: in de tempelslaap neemt men aan, dat andere machten of krachten zich in of aan de persoon manifesteren. In het geval van de zieken in de Aesculapius-tempel betekende het: proberen te slapen in het licht van de volle maan, terwijl men voor zichzelf een diagnose probeert te stellen. Hierdoor komt men in contact met andere waarden, zeg maar goddelijke of geestelijke waarden en deze geven je dan niet alleen een redelijke diagnose, maar vooral - en dat is belangrijker - een therapie die te volbrengen is. Dat is in vele gevallen inderdaad gebeurd. Tempelslaap in b.v. Tibet komt eveneens voor o.a. bij de Bon en heeft dan ten doel innerlijke krachten op te nemen en bepaalde visioenen te beleven. In de periode van de Tolteken bestond daar ook een soort tempelslaap, daar had de tempelslaap ten doel goden tot de mens te laten spreken, een soort mediumschap. U ziet, de term is tamelijk omvattend. Maar in alle gevallen betekende ze een verandering van bewustzijnsdrempel en gelijktijdig een vaak eenzijdige gerichtheid van de persoonlijkheid op krachten of mogelijkheden.

- ❖ *Het blijkt, dat in de loop der tijd er steeds, zoals u zelf het al opmerkte, opnieuw weer epidemische ziekten zich over de mensen uitstorten. Zou het kunnen samenhangen met het biologisch evenwicht, waaraan ook de mensen moeten voldoen?*

Tot op zekere hoogte is dat waar. Wanneer je b.v. kijkt naar de moderne samenleving in de grotere steden, dan blijkt dat de z.g. persoonlijkheidservaring zich gemiddeld uitstrekt tot ongeveer 30 à 35 cm buiten het eigen lichaam. Op het platteland breidt het zich vaak uit tot

een halve meter. Wanneer andere personen binnen deze sfeer doordringen zonder dat ze gelijktijdig erkend zijn, wordt dit als een spanning ervaren en treedt het te vaak op, dan ontstaat er stress. De aanpassing, zoals al blijkt uit de genoemde getallen, vindt wel voortdurend plaats, maar loopt zeker in de laatste tijd sterk achter bij de bevolkingstoename. Hierdoor hebben we een vorm van stress, die als zodanig naar ik meen nog niet voldoende erkend is en aanleiding geeft tot onevenwichtigheden met daarbij een vatbaarheid voor bepaalde kwalen. We weten b.v. dat maagzweren een geliefkoosde kwaal zijn van alle lijders. We weten dat kanker bij voorkeur optreedt in gebieden waar enerzijds de lawaaigrens regelmatig overschreden wordt, anderzijds de lucht vervuild is en waar vaak bovendien een te hoog stralingsniveau ontstaat. Daarnaast zien we weer dat bepaalde verschijnselen en ziekten ontstaan waar een te kort aan lucht-aardepotential is. Dit zien we weer veel voorkomen in een tijd, waarin de betonskeletbouw maar al te vaak een kooi van Faraday vormt en in feite een afschermen ontstaat voor bepaalde stralingen met gelijktijdig een vermindering van de statische lading, die tot het normaal niveau van de mens - van het menselijk leven - behoort. Dus in zover hebt u inderdaad gelijk. Al deze dingen op zich kunnen voeren tot epidemische verschijnselen die dan, wanneer ze worden geconstateerd, opeens epidemisch lijken te zijn. Maar in feite zijn ze dat niet. Ze zijn dus aangeboren bij een samenleving; epidemisch worden ze wanneer iemand ze ontdekt en die dan onmiddellijk begint een bestrijdingsinstituut op te richten.

❖ *Kan iemand, die zich bewust is van wat er in hem afspeelt, een psychische afweer opbouwen?*

Tot op zekere hoogte. Je kunt een psychische afweer opbouwen door je in jezelf a.h.w. bewust te isoleren van je omgeving en een beschouwersstandpunt in te nemen zonder meer. Dit heeft meestal tot gevolg dat de stress aanmerkelijk daalt. Maar voor zover het milieu-invloeden betreft zult u daarnaast door uw eigen wijze van leven deze moeten bestrijden. Je kunt dus niet zeggen, dat ze alleen psychisch oplosbaar is.

❖ *Wat zijn goede stralen en wat zijn kwalijke stralen, waarover u sprak?*

De schadelijke stralen zijn die stralen, die een te groot doordringingsvermogen hebben of een te grote intensiteit, dan wel het plaatsvinden met een voor de mens schadelijke frequentie. M.a.w. u kunt voor de beeldbuis zitten en die doet u niets, mits u zorgt dat de spreidingsmogelijkheid, die in deze buis al meestal is ingebouwd, inderdaad ook een groot deel van die stralen langs u heen doet gaan. Op het ogenblik, dat u vlak voor die buis gaat zitten om het goed te zien, krijgt u de volle lading en die is dan net iets te veel. Als u dat een paar keer achter elkaar doet, hebt u de kans dat u zich wat loom en vooral wat hoofdpijnerig voelt. Eigenlijk het gevoel van een beginnende migraine. Is dat het geval, laat die buis een tijd uit en trek er zelf op uit. U zult zien, na 2 dagen is het weer normaal. Stralingen die schadelijk zijn kunnen ook van kosmische aard zijn. Bepaalde gammastralen b.v. kunnen nogal riskant zijn; evenzo de beta-stralen, als de intensiteit groot genoeg is. Ook röntgenstralen in te grote intensiteit gedurende te lange tijd zijn schadelijk. Aan de andere kant heeft de mens een bepaalde natuurlijke radioactiviteit nodig om te bestaan. Als die er niet zou zijn, zouden zijn levensprocessen niet meer juist functioneren. Het weldoende of schadelijke kun je alleen maar definiëren aan de hand van de massa, de tijd waarin het optreedt en in de wijze waarop de mens er eventueel behoefte aan heeft. Datgene wat je nodig hebt, helpt je, is dus goed. Datgene, wat je niet helpt, is kwaad.

Ik heb mijn best gedaan. Onthoudt u wel, dat ik geen deskundige ben op dit terrein: ik heb alleen wat dingen bij elkaar samengevoegd tot een onderwerp wat, naar ik hoop, voor u voldoende inhoud heeft. Ik heb uw vragen niet alleen uit eigen kennis beantwoord, ik heb zijlijntjes open gehad zo nu en dan om een zinnig antwoord te kunnen geven.

U weet het: één gek kan meer vragen dan zeven wijzen kunnen beantwoorden! Maar ik dank u voor uw aandacht.

HET SCHONE WOORD

Er is een wet van evenwicht het één kan zonder het ander niet.

Het zijn erkent zich door de dood de dood bevestigt zich door zijn.

De kwaal wordt gemeten aan het gezond gezondheid aan een erkende kwaal.

Orde der Verdraagzamen

Zo spreekt in tegendelen steeds een taal de mens en kent zo nu de grens die hij zichzelf daarin ook legt.

Maar wie oprecht en eerlijk is en zegt; die grenzen tel ik niet, hij vindt nog steeds een evenwicht.

Maar al is in hem dan gericht op evenwichtig zijn, op harmonisch samengaan waarin de beelden niet meer vijand zijn maar zich versmeltend alle waan tot werkelijkheid geworden.

Zoek uit de veelheid naar het één dat heel die veelheid zich vereent dan heb je eindelijk geleerd en nu van letterlijkheid gespeend de kracht waaruit het leven is.

Het zijn zoals het waar bestaat en niet slechts gedachten, vormenspel dat zich de mens steeds ondergaat wanneer hij zegt: het leven is zo goed of het is zo kwaad.

De werkelijkheid die hem achter al de waarheid is die altijd leeft is dat wat tegenstellingen vereent, wat evenwichten geeft.

Leer in uzelf het evenwicht te vinden, altijd weer en voor ge het weet is heel het zijn erkenning en leer en openbaart zich ook de kracht die Al heeft opgebouwd.

Zodat ge met uzelf en al uiteindelijk vertrouwd kunt leven in werkelijkheid die vorm wisselt en geen einde kent.

Dat ge dan weet hoe ge deel zijt van het heelal en hebt ge dit erkend, gij zijt bevrijd, dit is de werkelijkheid van alle tijden en alle zoeken naar genezing moet wel tot evenwichten leiden.